

embedsmændene, saa forekommer det mig, at der deri ligger et tilstrækkeligt Argument for, at det kunde være muligt, at Misforholdene kunde blive meget stor, saameget mere som man ikke har gjort Noget for, at de, som have faaet Privilegierne ved den nye Grundlov — jeg skal dog ikke her gaae nærmere ind paa denne Sag — kunne blive højere beskattede, eller at Formuen kan blive det. Det ærede Medlem siger, at jeg har sagt, at 100,000 Rd. var ikke for Meget. Det har jeg ikke sagt; men jeg har sagt, at det forekom mig, at den, der skal gennemføre Loven, nemlig Finantsministeren, og navnlig de, der ere Fædre til Forslaget, lagde den allerstørste Bægt paa de 100,000 Rd. eller ialfald paa en stor Sum, og at de havde sagt, at netop deri var Sikkerhed for, at de fik Skatten ind, hvorimod Sikkerheden blev mindre, naar dette Beløb formindredes. Det har jeg sagt, og det vil ogsaa nok slaae til. Jeg er ganske sikker paa, at vi kunde ikke gennemføre et Forslag som det foreliggende med et halvt Hundrede Tusinde Rd.; saa vilde nok de vende sig imod Forslaget, som nu tale for det. Naar man siger, at det ikke vil have Indflydelse, at Skattecommissairerne høre til Kredsen, og at dette ikke vilde medføre den Ulighed, som man frygter, saa tillader jeg mig dog at troe, at det vil have ikke liden Indflydelse; det vil ialfald have den Indflydelse, at der bliver en stor Ulighed over de forskjellige Dele af Landet.

Clausager: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden: Det ærede Medlem har Ordet.

Clausager: Maatte jeg blot i Anledning af det ærede Medlems Uttring om, at han ikke havde sagt, at der vilde medgaae efter Fleertallets Forslag mindst 100,000 Rd., oplyse, at der staaer i Tidenden, at han vil give den ærede sidste Taler — altsaa Ordføreren for Mindretallet — Ret i, at, vil man ikke tage det givne Fleertalsforslag med en Udgift af 100,000 Rd., saa vil det i Virkeligheden blive en Umulighed, at et saadant

Forslag kan lade sig gennemføre." Jeg troer, at dette er temmelig nær ved, hvad jeg sagde.

Ordføreren: Da der i denne Debat er fremkommet mange forskellige Paaastande baade igaar og idag, saa kunde der vel deri indeholdes en meget stor Fristelse for mig til at komme ind paa yderligere at drøfte mange Enkeltheder ved den foreliggende Sag; men jeg troer, at det vil være i selve Sagens Interesse ikke at gaae ind paa alle disse; thi jeg antager ikke, at Thinget virkelig skulde kunne beslutte sig til at vedtage denne Dagsorden, naar det tilstrækkelig gjør sig klart, hvad det vil sige, og hvad der egentlig her handles om. Jeg formoder nemlig — ja, jeg har ikke mindste Tvivl derom —, at de ærede Medlemmer, der danne Mindretallet, og som foreslaae Dagsordenen, ikke have tænkt paa at benytte denne som Middel til at faae denne Lov skudt tilside; jeg kjender fuldtvel de ærede Medlemmers Betragtning af Statteloven, og jeg erkjender, at det er deres alvorlige Villie at gaae ind paa en directe Beskatning. Men idet de Herrer have valgt denne Form, som vil have til Følge, at det foreliggende Lovforslag heelt bliver sat tilside, have de tillige villet grundlægge noget Nyt, Noget for Fremtiden, de have villet sørge for, at der kom et Grundlag frem, som en fremtidig Finantsminister — thi jeg holder mig overbevist om, at det ikke vil blive den nuværende Finantsminister — vil kunne bygge paa, saa at han paa næste Rigsdag eller en følgende Rigsdag, vil kunne forelægge et Lovforslag, om hvilket han med Hensyn til selve Grundsetningerne i Forslaget vil være sikker paa, at det vil møde fuld Samstemning hos Fleertallet af dette Thing. Men, mine Herrer, jeg skal gjøre opmærksom paa, at det er en overmaade farlig Ting, naar man saaledes et halvt Aar eller længere iforveien vil sige: dette skal være den Grundsetning, som man skal søge indført, det er den rigtige Grundsetning, og derfor kommer den nuværende Stattelov ikke ud. Under de Forhandlinger, som have fundet Sted, har det ikke været muligt — og vil det ikke kunne være muligt — at faae fremdraget de forskellige Betragtninger, som maatte gjøre sig